

SUDSKA KRONIKA: SUDJENJE ZA GENOCID U PRIJEDORU

Author: IWPR
ICTY

Pise: Vjera Bogati iz Haga (TU No. 290, 18-22 novembar, 2002)

branilac dr. Milomira Stakica, on, kao bivsi rukovodilac ratne uprave

bosanskih Srba za grad Prijedor "nije imao kontrolu ni nad lokalnom

vatrogasnom brigadom, a kamoli nad vojskom".

U optuznici Stakica se tereti za genocid koji se u Prijedoru odigrao

1992., odnosno u vrijeme kada se on nalazio na celu lokalne skupstine, kao

i kriznog staba - svojevrsne, "ad hoc" formirane, vlade lokalnih Srba.

Medjutim, na samom pocetku dokaznog postupka obrane, Lukic je rekao da

Stakic nije imao nikakvu kontrolu nad takvim operacijama.

Tuzioci Stakica optuzuju da je upravljao vijecem koje je odgovorno za

nasumicna ubijanja, mucenja nesrpskog stanovnistva, kao i za osnivanje

zloglasnih zatvorskih logora u Omarskoj, Keratermu i Trnopolju.

U optuznici stoji i da je krizni stab - koji je bio formiran nakon sto su

Srbi zauzeli grad i na cijem se celu nalazio Stakic - predstavljao

najvazniji izvrsni organ koji je nadgledao dogadjaje u rasponu od

protjerivanja do masovnih deportacija.

Stakiceva obrana odvijat ce se u dva dijela. Prvo ce Lukic - tokom

sljedećih tjedana, prema vlastitoj tvrdnji - iznijeti dokaze kojima će nastojati pokazati kako Stakić "nije imao nikakvu moć, te da kod njega ni u jednoj prilici nije postojala genocidna, niti bilo kakva druga zločinacka namjera".

Potom će pokušati osporiti i da je nesrpsko stanovništvo uopće bilo sistematski proganjano.

Prema Lukicevim riječima, više od 20.000 Muslimana napustilo je Prijedor još prije nego što su Srbi, 30. travnja/aprila 1992., osnovali krizni stab.

Stakić će pozvati svjedoke koji će potvrditi da su civilni i sigurnosni lanac zapovijedanja bili razdvojeni - uslijed čega, čak ni u slučaju da su se zločini nad civilima zaista dogodili, krizni stab nije imao kontrolu nad vojnim i policijskim jedinicama koje su te zločine činile.

Obrana također inzistira na stavu da za izbijanje rata u Bosni i Hercegovini nisu odgovorni Srbi, već da je on izazvan upadima hrvatske vojske na bosanski teritorij (sjeverno od Bosanskog Samca).

Lukić je rekao da su se spomenuti upadi odigrali početkom ožujka/marta 1992., da su uslijedili neposredno nakon međunarodnog priznanja države Hrvatske, te da je upravo to "Bosnu i Hercegovinu gurnulo u rat".

Kao jedan od prvih svjedoka obrane, pred sudom se pojavila i osoba koja je

preživjela masakr u selu Sijekovac (sjeverna Bosna).

Sasa Milosevic imao je svega 10 godina u vrijeme kada su njegovo selo,

Bosanski Brod, napali hrvatski vojnici i jedinice sastavljene od lokalnih

Bosnjaka (bosanskih Muslimana). Tom prilikom ubijeno je 20 ljudi.

Lukic je izjavio kako spominjanjem tih zlocina u Bosanskom Brodu ne

pokusava opravdati bilo koji od zlocina koji su se (nakon toga) desili u

Prijedoru, nego da nastoji da ukazati na korijene samog rata u Bosni.

Vjera Bogati dopisnica je IWPR-a iz Haga i novinarka novinske agencije

SENSE.

Focus: International Criminal Tribunal for the former
Yugoslavia

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/sudska-kronika-sudjenje-za-genocid-u-prijedo-0>